

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/180/2015
Identifikačné číslo spisu: 7813203736
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:7813203736.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Nové Město, Politických vězňů 1272/21 Česká republika, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Gröslingova č. 4, proti žalovanému I., bývajúcemu v K., za účasti Spolku právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 1, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastúpeného JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom so sídlom v Rožňave, Nám. baníkov 17/33, o zaplatenie 1 999 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 5 C 129/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. augusta 2014 sp. zn. 3 Co 269/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava uznesením z 9. januára 2014 č.k. 5 C 129/2013-47 pripustil vstup SPOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V odôvodnení uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je upravené nariadením, pričom to, čo nie je upravené v nariadení, je upravené v procesnom práve členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Text nariadenia nevyklučuje účasť vedľajšieho účastníka a nariadenie ani nemá ustanovenie upravujúce účasť vedľajšieho účastníka v takomto konaní. Preto pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka treba aplikovať § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. Na tomto podklade dospel súd prvého stupňa k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby SPOS mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Poznamenal, že vedľajší účastník sa stáva účastníkom konania v okamihu, keď dôjde súdu oznámenie, že vstupuje do konania a na stranu ktorého účastníka. Ako vedľajší účastník môže vystupovať aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv, okrem iných aj spotrebiteľa. SPOS má postavenie takej právnickej osoby. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva sa súd zaoberá iba vtedy, keď niektorý účastník namieta neprípustnosť takéhoto vstupu. Námietky žalobkyne o neprípustnosti vstupu SPOS ako vedľajšieho účastníka považoval súd prvého stupňa za neopodstatnené a nemajúce podklad v ustanoveniach nariadenia. Navyše, nemožno prehliadnuť, že žalobkyňa sa v konaní domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej

zmluve o úvere, a predmetom činnosti SPOS je práve ochrana spotrebiteľa.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. augusta 2014 sp. zn. 3 Co 269/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy, lebo nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu. Odvolací súd konštatoval, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív. Osobitná forma konania tak nevyklučuje, že by sa v takomto konaní mohol prejavíť účel vedľajšieho účastníctva, ktorým je pomoc účastníkovi v spore.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to procesným postupom súdov, ktoré nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripustili vstup SPOS do konania ako vedľajšieho účastníka, i keď sa to prieči nariadeniu. Povolením vstupu tohto subjektu do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa zabráni tomu, aby sa mohli naplniť ciele sledované nariadením - zjednodušenie, zrýchlenie a zlacnenie takéhoto konania. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník má z procesného hľadiska rovnaké práva ako účastník konania, jeho účasť v tomto osobitnom druhu konania neúmerne predĺži konanie, zvýši jeho časovú náročnosť a spôsobí tiež nárast trov konania a nákladov účastníkov vynaložených na ochranu ich práv. Súdny svoj rozhodnutie založili na nesprávnom výklade dôsledkov toho, že nariadenie neupravuje vedľajšie účastníctvo. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva znamená, že nariadenie vylučuje uplatnenie tohto inštitútu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepočíta. Nesprávny je preto názor súdov, že práve táto skutočnosť otvára možnosť, aby vedľajší účastník vstúpil do takéhoto konania za podmienok upravených vnútroštátnymi predpismi. Z uvedených dôvodov dovolateľka žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný a SPOS sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade so zákonom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom

uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky uznesenia uvedeného v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., a preto je dovolanie proti tomuto potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka vo svojom dovolaní nenamietala vady konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Dovolateľka v dovolaní výslovne namietala, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. So zreteľom na tieto tvrdenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tohto tvrdenia, že v prejednávanej veci bola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobkyňa odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzuje z toho, že súdy nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripustili vstup SPOS do konania ako vedľajšieho účastníka, i keď sa to prieči nariadeniu a že povolením vstupu SPOS do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepovedie k očakávanému zjednodušeniu, zrýchleniu a zlacneniu takéhoto konania.

Dovolací súd vzhľadom na uvedenú dovoláciu námietku dovolateľky zdôrazňuje, že pri posudzovaní vady konania, že v prejednávanej veci bola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), správnosť právnych záverov nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že účastník má odlišný názor, než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie vecí (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), ale samo nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Žalobkyňa tiež namieta, že povolením vstupu SPOS do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa toto konanie skomplikuje a spomalí a zároveň narastú s ním spojené trovy.

K tejto námietke dovolací súd uvádza, že každý vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania (t.j. aj vedľajší účastník uvedený v § 93 ods. 2 O.s.p.) má z procesného hľadiska rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania; koná však iba sám za seba. Vedľajší účastník vstupuje do konania, aby podporil jedného zo sporiacich sa subjektov. Účelom jeho vstupu je teda napomôcť procesnej strane, ktorú v konaní podporuje, aby v spore dosiahla úspech. To, logicky znamená, že účelom jeho vstupu do sporového konania zároveň je, aby opačná procesná strana nedosiahla úspech.

I keď účasť vedľajšieho účastníka v sporovom konaní môže z procesného hľadiska komplikovať a sťažovať uplatňovanie alebo bránenie práv v konaní toho účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník nevystupuje (minimálne v tom, že vedľajším účastníkom nepodporovaný účastník musí po vstupe vedľajšieho účastníka konať proti dvom procesným subjektom sledujúcim v podstate zhodné procesné ciele), neznamená to, že by vedľajším účastníkom nepodporovaný účastník strácal niektoré zo svojich procesných oprávnení alebo že by mu vstupom vedľajšieho účastníka bola znemožnená realizácia jeho procesných práv.

Ani táto dovolacia námietka žalobkyne preto neobstoí.

Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že postupom súdov v preskúmvanej veci nebola žalobkyni odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. procesne prípustné, nepotvrdila sa existencia vady uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné procesné vady vedúce k zmätočnosti, dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.